

DARMO 1/2 ROUTI - XVI.

Čtvrtek, 22 listopad 2018

(Nějak jsme pauzovali – tak 3/4 e fofrem pokračujem!) 16. Jak si dáda vyrobil plavky - –Kup já- jorká- ra, to má; nejlepš- , – radila mi Natálie, kdy 3/4 jsme k nim s Jolankou pátímjely na v- kend. –Myslí- ? Jedna kolegyně z redakce ho mála doma, ale byl taková 1/2 rtu –ovit 1/2, poát d bhal sem a tam a hrozno mi lez na nervy. A ke vjemu budu má-t strach, 3/4 e ho zaílípnu. –

–Bude; se mo 3/4 n; divit, ale tihle piditeriátmi mi pátipadaj- mnohem v- ce jako sprá; v- - psi, ne 3/4 kdejak velk plemeno. Jsou neuvá; iteln; srdnat-, co 3/4 je vzhledem k jejich rozm; r- m legra- n-, ale oni si svou velikost neuvá; domuj-. Hlavn; jsou v; jak chytá- a pá- tuln-. Kdy 3/4 si vezmete fenku a dopáete já- dostatek pohybu venku, tak bude doma v klidu. –

–ŽA
co chlupy? Kdo se s t- m bude -esat? –

–ŽV; jak nemusá- má-t dlouh, kdy 3/4 s n- nebudete cht- t b; hat po v 1/2 stav; ch. Nechájte ji jednou za dva a 3/4 tmi má; s- ce ostá- hat na kr; tkto a bude to vyáen. Jorká- - má; - jednu obrovskou v 1/2 hodu – v- bec nel- naj-. Nenajde; po n; m jedin 1/2 chloupek. Z tohoto hlediska má- 3/4 e b 1/2 t do bytu lep; - u 3/4 jen nah; , ten se nemusá- ani stá- hat. –

–ŽJo,
ale na zimu bych mu musela plátst svetry, aby neumrzá. To rad; ji toho jorká- rka. Mrknu se po n; jak 1/2 ch inzer; tech, a kdy 3/4 se mi poda- pá- esvá; d- it dádu, mohla by ho dostat t- eba pod stromek. –

–ŽA
co vlastně dáda, Heli, jak se má; , vych; z- te spolu? – zaj- mala se Natálie.

–ŽAle
ano, jen ty jeho n; pady má; ob- as dostanou. Páedstav si, 3/4 e mi v z; á- , jak bylo to vedro, pov- dá; pan- Bal; -ov; z domu, 3/4 e bych na dádu mála dohládnout. V- bec jsem netu; jila, o -em mluv-. Pr 1/2, 3/4 e ho potkala na páehrad v taková 1/2 ch zvl; ;tn- ch plavk; ch a 3/4 e mu bylo v; echno vid; t. Tak jsem doma dádu po 3/4 ;dala, aby mi uk; zal plavky a v tu r; nu mi bylo jasno, co mála na mysli. Nějak; jeho pá- telkyn; pr 1/2 cht; la, aby ji vzal na páehradu vykoupat, ale on nemá plavky. Lehk; pomoc. Vzal tepl; ky a plavky si z nich vystáhl. Ale Natko, to byly takové ty tlusté zimn-, a dovede; si páedstavit, co to s nimi ud; lalo, kdy 3/4 nas; kly vodou? –

–ŽNo
jasně, rozkrok musel viset a 3/4 u kolen, – hihá- ala se Natálie. –ŽPoslouchej, on má;

Pupák je jakou českou? Vždy je mu sto let.

Sto

ne, ale přes osmdesát. Našel si jakou v té době, jak tam jezdí do lesa. Mně bylo divné, že je tam poslední dobou jak často a ona je v tom české. Másto lesa s nedešně v hospodě a ona z něj s největší pravděpodobností tahá dachod. Co jiného, když je o pětadvacet let mladší. Taky už mi podvratit nepřispěl ani na něj ani na jeho dlo.

Tak

jak zakro.

Ale

jak, to se ti děkne. Dáda celou půlku pooká a na paně Jindru nedějí dopustit. Nemám to srdce kazit mu iluze, když si myslí, že ho je potkala láska. A nakonec, já ji vlastně ani neznám, tak já tebe káždě. Zátěm tomu nechám volně přebáha a asem se uvidí.

Když

jsme se vracely domů, dáda už nás vyhlázel a tváří se nesměle, zkroušeně. Sotva jsem si vyzula boty, hned mě táhli do kuchyně. Cecilka seděla na podlaze kleče, jedno káždě roztaženě a ztáka oddechovala.

Co

se já stalo? obrátila jsem se na dádu.

Nevím,

já jsem já nic nedělal, jen jsem věra dolil vodu, přesně tak, jak jsi káždě.

To

je divné. Je mladší a byla úplně zdravější. Co by to mohlo být? uvažovala jsem nahlas. Že od kdy takhle vypadá?

Od

věřejšeho věra.

Že

co jsi věra dělala?

Chvěli

přemělel a pak si vzpomněl, že odpoledne cosi čistil v kuchyni acetonem.

To

bude ono, nejspíš se chudinka přiotřívila. Hned jsem vzala telefon a volala Natálii.

Že hm, oni jsou na tohle hklivě, je to dost

pravděpodobně přina, ale já exoty nedělám, tak ti moc neporadím. Věže co, dějme ti slovo na doktora Tukaše, to je odborník.

Ten

mi řekl, že mě s papouškem rychle přijet k němu do ordinace, ale už jsem to nestihla. Cecilka začala pokřikovat hlavičku, dýchala jen úplně slabě a ne jsme přijeli na místo, tak už se vznášela někde v ptáku nebí. Doktor mě požádal, zda by mohl provést pitvu pro potřeby vědeckému. Připadalo mi to užitečné, tak jsem se vrátila domů jen s několika barevnými peřáky, kterých jsem si chtěla nechat na památku.

Jolanka

moc plakala a dává mi upřesnění, to, co způsobil.

Už chudě nevědí, jak by

vnuĎku utĎĎil, tak jĎ- nakonec dovolil, Ďe mĎ-Ďe mĎ-t doma pejska, kdyĎ bude
chtĎ-t.

MIA KOBOSILOVĎ